Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 143 (1643) ♦ Субота, 2 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

У "зоні відповідальності" — Житловий кодекс. І не тільки

У комітетах Верховної Ради

Напружена робота триває в Комітеті з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів. «Літнього послаблення поки що не можемо собі дозволити, — сказав голова комітету Валерій Череп, — бо на вересень заплановано багато питань, які належать до зони нашої відповідальності». Насамперед це стосується проекту Житлового кодексу, який нині готують до повторного першого читання.

Після першої «репетиції» до законопроекту надійшло понад 300 зауважень і пропозицій: кожну з них треба не просто прочитати, а всебічно проаналізувати, щоб друга, а тим паче, генеральна репетиції пройшли без «заминок». Власне, від нинішньої роботи залежить «прем'єра» самого Житлового кодексу: не треба зайве пояснювати, що він стосується долі практично кожної людини. І слід подбати, щоб усі його положення було виписано чітко й аргументовано — для уникнення в майбутньому появи підзаконних актів.

(Закінчення на 2-й стор.).

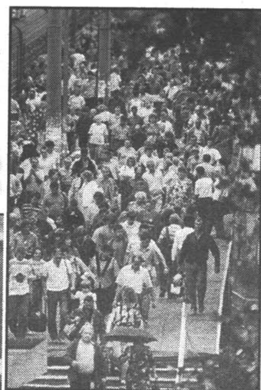
Море просить допомоги

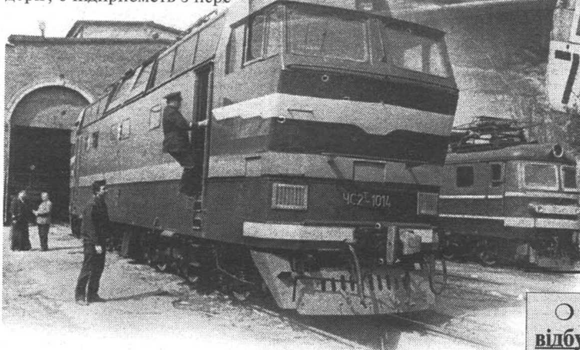
Фауна Азовського моря — під загрозою зникнення, вважають фахівці. До цього призвело безгосподарське ставлення українських і російських користувачів басейну до регенерації ресурсів моря, зазначив заступник директора Азовського науково-дослідного інституту рибного господарства Станіслав Воловик.

Посилаючись на дані останньої експертизи, він повідомив, що за останні 50 років улов риби в Азовському морі знизився більш як у 30 разів. 40 видів риб сьогодні перейшли до розряду рідкісних і перебувають під загрозою зникнення, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

ЖИТТЯ під стукіт коліс

Завтра — День залізничника

Здавалося б, така собі мирна професія, удень і вночі мчати вперед паровози, вантажі й пасажирів, яким усе не сидиться вдома. Однак, мирно посопуючи під стукіт коліс на горішній полиці, рідко задумуємося, як там зараз почувається машиніст у кабіні чи напівсонний диспетчер на станції, від яких, зрештою, залежать наша безпека й життя.

Нині в Україні функціонує 6 залізниць, 18 відділків доріг, 6 підприємств з перевезення вантажів і пасажирів, до яких належать 1594 станції, 478 локомотивних і вагонних депо, 34 заводи консорціуму «Укрзалізпром». Більш як півмільйонний колектив залізничників привітав із професійним святом Президент України Леонід Кучма.

І ми, редакція газети «Голос України», щиро вітаємо всіх залізничників зі святом. Успіхів вам у роботі та щастя в особистому житті!

Ліквідація наслідків повені триває

Ще 10—15 днів треба буде для цілковитої ліквідації наслідків повені у Львівській області, повідомив заступник голови Львівської облдержадміністрації Степан Давидяк.

У своєму виступі на сесії Львівської облради він повідомив, що в області залишаються підтопленими 500 будинків, 216 чоловік тимчасово відселено зі своїх домівок.

У районах, постраждалих від стихії, поновлено систему зв'язку і подавання питної води.

За словами С. Давидяка, з 2 млн. грн., виділених на відновні роботи Кабінетом міністрів, 600 тис. грн. буде передано постраждалим як матеріальну допомогу.

* * *

Тим часом, на Тернопільщині більш як 36 тисяч гектарів посівів постраждали від злив і граду. За попередніми підрахунками, завдано збитків майже на 28 мільйонів гривень. Обласна державна адміністрація звернулася до уряду з проханням допомогти постраждалим господарствам.

Врожай-97

Спекотно навіть «іноземцям»

Розпочалися жнива на Сумщині. Під проливними дощами. Достиглі хліба на великих площах вилягли, що вкрай ускладнило збирання. До того ж, від вологи пішли в ріст бур'яни. Тутешнім аграрникам належить обмолотити зернові на 538 тисячах гектарів.

(Закінчення на 2-й стор.).

P.S.

○ У Севастополі та Одесі відбулися урочистості з нагоди першого ювілею Військово-Морських сил України.

○ Кримські депутати ухвалили республіканський бюджет на 1997 рік.

○ У Києві розпочала роботу Всеукраїнська конференція нотаріусів.

○ Південноафриканське судно «Джон Рос» узяло на буксир український теплохід «Асканія-Нова», що зазнав аварії в Індійському океані.

Вийдуть в поле «Козаки»

Випробний зразок кормозбирального комбайна «Козак» створено на Кам'янському машинобудівному заводі, що на Черкащині.

Теоретичні основи нового комбайна розроблено в Українській академії аграрних наук. Складатиметься «Козак» з вузлів і агрегатів вітчизняного виробництва. Третину з них виготовлятимуть на самому Кам'янському заводі, решту — на інших підприємствах України. Орієнтовна вартість майбутньої машини — 80—120 тисяч гривень. Завод зможе випускати щороку 100—150 «Козаків», повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Врожай-97

Спекотно навіть «іноземцям»

(Початок на 1-й стор.).

Обласне керівництво розраховує на вал зерна в 1 мільйон 320 тисяч тонн. Заплановане не така вже й примара. Адже завдяки технічній допомозі південних областей удалося зменшити навантаження на комбайн до 145 гектарів (тут працює 2846 комбайнів, 2000 жаток). Агрегати з півдня вже надходять до області. Щоправда, «іноземцям», яких на жнивах вилучено 45 одиниць, внаслідок вилягання зернових, забур'яненості площ непереливки. Ефективно працюють збирально-транспортні загони 18 створених в області МТС. Перш за все це стосується МТС ВАТ «Сумиоблагротехсервіс», в якому налічується 20 комбайнів імпортного виробництва, «Дони». У Сумському районі, де «дислокується» загін, урожайність становить 35,5 центнера з гектара, загалом по області — 25, 4 .

Сергій ПАВЛЕНКО.

Сумська область.

В усьому винен дощ?

Майже дві місячні норми опадів, що випали з початку липня, серйозно позначилися на темпах нинішніх жнив у Придніпров'ї. У Дніпропетровській області скошено 365 тисяч гектарів, що становить 54 відсотки засіяних площ, обмолочено 248 тисяч — 37 відсотків. Торік за цей період показники були, відповідно, 90 і 70 відсотків.

Однак, як зазначив перший заступник глави облдержадміністрації Микола Сухий, уповільнення темпів жнив часто-густо у господарствах штучно списують на несприятливі погодні умови. Аналіз ситуації, зроблений спеціалістами агрокомплексу краю, показав, що серед найчастіших причин відставання — недоліки, допущені у ряді районів ще задовго до початку жнив: підготовка техніки, перебої з постачанням ПММ і запчастин, а також недостатній контроль за ходом збирання і зберіганням врожаю. Факти вивезення зерна на токи, де пріють і втрачають якість просто неба сотні тонн хліба, виявлено у всіх районах Придніпров'я. Урожайність і в сусідніх районах, і в господарствах різна. Наприклад, у Покровському районі вже обмолочено 48 відсотків зерна, тоді як в сусідньому Васильківському — лише 12. Така сама ситуація у Царичанському і сусідньому Магдалинівському районах, де обмолочено, відповідно, 30 і 13 відсотків зібраного врожаю.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження відзнакою Президента України – орденом «За заслуги»

За визначні заслуги в галузі державного будівництва, особистий внесок у соціально-економічний розвиток області **постановляю:**

Нагородити відзнакою Президента України — орденом «За заслуги» III ступеня голову Харківської обласної державної адміністрації ДЬОМІНА Олега Олексійовича.

Президент України Л.КУЧМА.

м. Київ,
30 липня 1997 року.

У комітетах Верховної Ради

У «зоні відповідальності» – Житловий кодекс. І не тільки

(Початок на 1-й стор.).

На жаль, на практиці це часто трапляється, що закладений у законі механізм гальмується численними «коментарями» й «уточненнями» високопоставлених чиновників, унаслідок чого, не таємниця, виникає «зона підприємницької діяльності» для чиновницької братії нижчих рангів. Саме тому, пояснює Валерій Череп, члени комітету так прискіпливо підходять буквально до кожного рядка майбутнього кодексу. Підготовлений варіант уже узгоджено з відповідними міністерствами і відомствами та з Кабінетом міністрів.

До завершальної стадії наближається робота і над проектом концепції Державної регіонально-економічної політики: цей документ у майбутньому має стати базою для десятка нормативних актів, що охоплюватимуть усі аспекти діяльності регіонів і їхніх відносин з центром.

У контексті соціально-економічних проблем на перший погляд не належить до найнагальніших законопроект про архітектуру. Однак як нормативна база для архітектури, будівництва, реставрації і реконструкції — це дуже важливий документ. Тим паче, що донині в Україні не було самостійної бази — раніше всі нормативи розробляли в Москві, і до Києва лише «спускали» відповідні розпорядження і циркуляри. Валерій Череп вважає, що цей закон потрібно невідкладно запускати в життя ще й тому, щоб у майбутньому уникнути лих на зразок тих, що сталися недавно в Дніпропетровську та Чернівцях.

Окрім названих документів у комітеті нині працюють над проектами законів про використання нежилих приміщень, природні монополії, режим іноземних інвестицій, а також над бюджетом на наступний рік, тобто опрацьовуються законодавчі акти з податкової системи, які впливають на бюджетну політику.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Спільне підприємство спадкоємця косметичної фірми заплямоване минулим українця

Українець з великими зв'язками в Києві може мати також кримінальні зв'язки

Дайджест

Рональд С. Лаудер та Вадим Рабінович навряд чи могли бути більш різними. Колишній посол Сполучених Штатів у Австрії ввічливий пан Лаудер — нащадок косметичної фірми, голова Ради музею сучасного мистецтва та колишній кандидат у мери Нью-Йорка. Пан Рабінович, новий український мільйонер, провів 9 років у радянській в'язниці за злодійство і має зв'язки з підозрілою фігурою російського кримінального світу.

Той факт, що ці дві особи об'єднались як партнери в телевізійному підприємстві в Україні, викликав здивування серед західних дипломатів та бізнесменів у Києві як у зв'язку з минулим пана Рабіновича, так і тому, що це підприємство отримало вельми приязне ставлення з боку уряду України.

Діловий альянс між паном Рабіновичем і паном Лаудером, відзначений діловими особами та дипломатами тут і на Україні, не є чимось незвичайним для дикого капіталізму, що розвивається зараз у Центральній Європі та колишньому Радянському Союзі. Західні компанії, які сподіваються прокласти свої шляхи на раніше закриті ринки, часто змушені звертатися до місцевих партнерів, зв'язки яких з урядом є важливими, але минуле яких викликає запитання.

Це може створити проблеми для таких компаній, як Централ Юропіан Медіа Ентерпрайзис пана Лаудера, на відкритому ринку. Такі компанії мають юридичне зобов'язання повідомляти своїх партнерів про істотні проблеми, особливо якщо вони бажають мати участь у керівництві.

Пан Лаудер, засновник і голова Централ Юропіан Медіа, відмовився дати інтерв'ю для цієї статті. Але пан Лернард С. Фертіг, його головний адміністратор, сказав, що компанія дізналася про звинувачення проти пана Рабіновича лише після того, як минулої осені угоду було укладено. Він сказав, що представники компанії тоді обговорили це питання з працівниками посольства Сполучених Штатів у Києві, і їм було сказано, що немає причин, щоб не робити бізнес з паном Рабіновичем.

«Вони вирішили, виходячи з того, що було повідомлено нам, що нема нічого, що б заважало нам робити бізнес з ним», — сказав пан Фертіг.

Офіційні особи американського уряду визнали, що представники посольства повідомили пана Лаудера та інших офіційних осіб компанії про судове минуле пана Рабіновича і його зв'язки з Григорієм Лучанським, росіянином, компанія якого, Нордекс, підозрюється у наявності зв'язків з кримінальними організаціями. Але офіційні особи твердять, що посольство не висловило своєї думки щодо того, чи варто мати з ним бізнес.

Пан Рабінович був ув'язнений з 1982 по 1990 рік за крадіжку державного майна. В інтерв'ю він сказав, що був головою будівничої бригади і продав товари приватним покупцям. Він сказав, що не вчинив злочину, а зазнавав переслідувань за своє єврейське походження. Він також сказав, що розірвав зв'язки з паном Лучанським.

Пан Фертіг стверджує, що компанія вивчала своїх партнерів в Україні перед остаточним укладенням угоди і не знайшла жодних проблем. Він сказав, що вивчення не було зосереджено на панові Рабіновичу, оскільки він не входив до керівництва і не брав участі в роботі самої телевізійної станції.

Але нинішні і колишні офіційні особи посольства Сполучених Штатів у Києві кажуть, що компанія не зверталася до посольства із запитаннями щодо пана Рабіновича до укладення угоди у жовтні.

Високопоставлений європейський дипломат сказав, що він попередив свої компанії не робити бізнесу з паном Рабіновичем.

Спільне підприємство пана Лаудера утворене його Централ Юропіан Медіа, яка керує телевізійними станціями у сімох країнах, та групою 1 + 1, його локальним партнером у Києві.

Централ Юропіан Медіа намагалося поширити свою діяльність на Україну рік тому. Спершу, сказав пан Фертіг, їхні представники були спрямовані до пана Рабіновича близьким соратником і консультантом Президента Леоніда Кучми, який високо оцінив українську групу. А коли виникли питання щодо легальності ліцензії на трансляцію, одержаної спільним підприємством, той самий консультант Президента одержав листа, де повідомлялося, що ліцензія була надана належним чином.

Пан Фертіг сказав, що пан Рабінович був інвестором групи 1 + 1 і не брав участі в її керівництві. Він сказав, що інтереси пана Рабіновича в студії 1 + 1 були посередніми, і не знає, яка частка цього бізнесу належить пану Рабіновичу.

Рік тому Джон М. Дойч, тоді директор ЦРУ, сказав на слуханнях у Конгресі, що Нордекс, торговельна компанія, розташована у Відні, яка була створена в 1989 році паном Лучанським, є «організацією, зв'язаною з кримінальною діяльністю у Росії».

На додаток до цього, сумніви щодо його ділової активності змусили уряд Великобританії заборонити в'їзд пана Лучанського до країни; він зараз оскаржує це рішення через суд.

Томас Р. Спенсер-молодший, адвокат пана Лучанського, сказав, що його клієнт був предметом безпідставних і неістотних обвинувачень. Він повідомив, що пан Лучанський та його компанія ніколи не брали участі в кримінальній діяльності.

«Ці обвинувачення циркулюють уже близько двох років, і жодного разу проти нього не було висунуте офіційне обвинувачення, — сказав пан Спенсер. — Ніхто не навів підтвердження цих обвинувачень».

Розвідувальні дані, отримані одним із західних урядів при співробітництві з вищими американськими дипломатами, стверджують, що Остекс — одна з компаній пана Рабіновича — була утворена як дочірнє підприємство Нордекс, що пан Рабінович заперечує.

В інтерв'ю у своєму офісі у сучасному будинку в Києві пан Рабінович сказав, що він працював з Нордексом приблизно протягом року, але розірвав ці відносини два роки тому у зв'язку з поганою репутацією пана Лучанського. Він сказав, що його компанії, які беруть участь у багатьох бізнесах, мають лише законні інтереси.

Пан Лаудер, мати якого заснувала Есті Лаудер Компані, створив Централ Юропіан Медіа у 1994 році. Торік він передбачав, що компанія матиме річні прибутки у розмірі 1 млрд. доларів протягом п'яти років, але поки що він має постійні збитки. Компанія повідомила про втрати в 30 млн. доларів у 1996 році, порівняно з втратами у 18,7 млн. доларів у 1995 і 20,5 млн. доларів — в 1994 роках.

Коли компанія намагалася вступити на ринок України рік тому, пан Фертіг сказав, що її адміністратори були спрямовані до пана Рабіновича і його партнерів по студії 1 + 1 Олександром Волковим, помічником і близьким консультантом Президента Кучми. Західні дипломати та бізнесмени також кажуть, що Волков має інтереси в студії 1 + 1, але пан Фертіг стверджує, що йому невідомо про ці інвестиції.

Окрім рекомендацій з боку консультанта Президента, на адміністраторів компанії мали вплив також фотографії в офісі пана Рабіновича, на якій він сфотографований з президентом Клінтоном і віце-президентом Гором та особою, близькою до компанії.

Фотографія була зроблена наприкінці 1995 року під час заходів, де збиралися кошти для демократичної партії у Майамі, сказав пан Рабінович. Він зазначив, що не робив внесків у фонд демократичної партії, але був запрошений на цю подію Беннеттом С. ЛеБоу, американським бізнесменом, інтереси якого охоплюють групу Ліггетт, великого виробника сигарет. Група Брук ЛеБоу і пан Рабінович створюють бізнес-центр і шикарний готель у Києві, разом з представником пана ЛеБоу.

Минулого літа Централ Юропіан Медіа уклала угоду про партнерство зі студією 1 + 1, що дає американській компанії 50 % участі в телетрансляції протягом 5 годин на день на українському телебаченні.

Студія 1 + 1 минулої осені отримала ліцензію на збільшення часу мовлення на комерційному каналі УТ-2, до 9 годин на день, включаючи прам-тайм. Ліцензія, за якою зверталися також інші компанії, була видана, незважаючи на мораторій, запроваджений парламентом.

Голова державного агентства, яке видало цю ліцензію, Віктор Петренко сказав в інтерв'ю, що його агентство ігнорувало мораторій, оскільки воно знає краще, ніж парламент, яка політика потрібна.

«Я дуже радий, що ми зробили це», — переконаний пан Петренко.

Західні дипломати стверджують, що американці та українські юристи порушували питання про легітимність ліцензії студії 1 + 1 у зв'язку з мораторієм. Але студія 1 + 1 звернулася по допомогу до пана Волкова, помічника Президента Кучми. Пан Волков одержав листа від Міністерства юстиції України у січні, де повідомлялося про легальність ліцензії.

Угода в Україні важлива для Централ Юропіан Медіа. Минулої осені, коли було одержано 132 млн. доларів, компанія сказала, що партнерство на Україні більш як подвоїло її частку на ринку.

Телеграма посольства державному департаменту у Вашингтоні, копію якої одержала «Нью-Йорк Таймс», у вересні порушила питання про минуле пана Рабіновича і твердила, що «він значною мірою перебуває поза досяжністю законів України».

Але пан Фертіг сказав, що його компанія мала схвальні відгуки про пана Рабіновича як бізнесмена, який має хорошу репутацію в Україні.

«Ми знаємо його зараз, — сказав пан Фертіг. —Сьогодні люди кажуть, що він віддає половину своїх прибутків на благодійність. Він дуже активний у громадських справах. Він має повагу в очах осіб з уряду. Ми не знаємо і не бажаємо знати, ким він був у минулому».

Дуглас ФРАНЦ, Раймонд БОННЕР
«Голос України» — «Тиждень» — (передрук з «Нью-Йорк Таймс»).
Вашингтон, 4 квітня.

Звернення

«Хай почує нас Президент і зрозуміє уряд»

ТАКІ заклики представників шахтарського руху об'єднання «Краснодонвугілля», що прибули до Києва обстоювати права гірників, були спрямовані не більше й не менше як до журналістів.

За словами луганчан, ситуація у краї загрожує перерости з мирних поки що мітингів на масові заворушення. Крім відомих вимог щодо погашення заборгованості із заробітної плати, виконання статей Конституції України й Кодексу законів про працю, шахтарі хочуть привернути увагу властей до додержання пунктів колективних договорів, підписаних профспілками шахт об'єднання та адміністрацією Луганської області.

Незвичайність ситуації, на нашу думку, полягає в тому, що розуміння гірники знаходять не у фахівців профільного міністерства (так і залишилося нез'ясованим, чи зверталися вони туди взагалі), а в активістів — політиків Української національної консервативної партії. Останні, власне, й зорганізували прес-конференцію, не упустивши нагоди продемонструвати свою «участь» у нескінченних шахтарських проблемах.

Олеся МЕНЖУЛІНА.

У номер

● *Київ*

Козак казаху друг і брат

У столиці відбулася установча конференція товариства «Україна-Казахстан». Мета новоствореного громадського об'єднання — розвиток двостороннього партнерства у всіх галузях.

Як зазначив на конференції Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Казахстан Нажмедєн Іскалієв, дипломати обох держав протягом останніх п'яти років дедалі зміцнюють дружні зв'язки, що корінням сягають у глибину тисячоліть. «Настав час від підписання угод переходити до справ»,— сказав посол.

На конференції було обрано правління товариства «Україна-Казахстан», прийнято його статут. Голова правління — ректор Національного педагогічного університету імені М. Драгоманова Микола Шкіль —пообіцяв залучити вчительство України до справи подальшого налагодження контактів між двома державами.

● *Мінськ*

Міражі – це наше життя... міраж

Білорусь розглядає Україну як дружню державу, заявив у четвер на брифінгу в Мінську заступник міністра закордонних справ Білорусі Михайло Хвостов, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

За словами Михайла Хвостова, поширені ЗМІ висловлювання президента Олександра Лукашенка щодо начебто складнощів, які існують у взаємовідносинах з Україною, було «вирвано з контексту і необдумано процитовано».

На прохання кореспондента «ГУ» прокоментувати слова білоруського президента Надзвичайний і Повноважний Посол Білорусі в Україні Віталій Курашик відповів: «Звідки ви взяли, що Олександр Лукашенко робив подібні заяви? Я вважаю, нічого проти України сказано не було і коментувати нічого».

● *Донецьк*

Колишній донор потребує «вливання»

Торік уперше за історію свого існування Донецька область спожила електроенергії більше, ніж виробила. Її виробництво за перше півріччя 97-го скоротилося ще на 22 відсотки. Отже, констатують в обласному управлінні статистики, регіон втратив статус донора —не так почесний, як прибутковий, адже досі третину наявних ресурсів відпускали сусідам.

Чотири п'ятих всієї електроенергії в області поглинає промисловість. Більше того, мало не половину електроенергії використовують для... відновлення самого паливно-енергетичного комплексу, і її споживання скорочується набагато повільніше, ніж промислове виробництво. Водночас на освітлення і побутові потреби мешканців припадає лише 6 відсотків спожитої на Донеччині електроенергії.

Борги

Кабінет міністрів розглядає питання щодо можливого переносу виплат боргів за газ та електроенергію на 5—10 років, сказав Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко.

«У першу чергу це відноситься до бюджетних організацій і комунальних господарств», — зазначив Прем'єр.

За його словами, «подібні заходи допоможуть розблокувати систему неплатежів».

Прем'єр-міністр висловився за пошук альтернативних джерел забезпечення нафтою та газом, тому що, за його словами, «Росія запропонувала відмовитися від туркменського газу, однак продає Україні газ на $10 за 1000 кубометрів дорожче, ніж, наприклад, Словаччині чи Білорусі». У зв'язку з цим, повинна змінитися система постачання та розрахунків за газ в Україні.

В. Пустовойтенко повідомив, що уряд має намір реалізувати програму збільшення видобування власних нафти та газу. Він нагадав, що запаси нафти є на узбережжі Чорного моря, в Криму, а також у Херсонській області.

Чи зігріє світло маяка

Обіцянки

МИНУЛОГО тижня було названо нову дату погашення заборгованості з зарплати і пенсій: кінець року. Новопризначений віце-прем'єр-міністр з питань соціальної політики Микола Білоблоцький сказав на прес-конференції з реформування соціальної сфери, що заборгованість уже загрожує національній безпеці.

Як відомо, підписаний урядом і профспілками протокол передбачав дещо раніший термін: 1 листопада. «Ця дата залишається, — сказав М. Білоблоцький, — чимало підприємств і організацій передбачають розрахуватися до цих пір, однак в окремих галузях, особливо в бюджетній сфері, треба виходити з можливостей і реалій. Отож уряд обіцяє повністю розрахуватися до кінця року».

Передбачено адміністративно-правові санкції: якщо керівник підприємства протягом півроку не позбудеться боргів, його буде оголошено банкрутом. До речі, в різних регіонах відмінні показники заборгованості. Скажімо, в Одеській, Запорізькій, Полтавській, Дніпропетровській областях, у Києві й Севастополі її нема.

Віце-прем'єр також торкнувся ринку праці. Нині в Україні на одне робоче місце припадає в середньому 12 чоловік, а в окремих західних районах цей показник сягає до 100 чоловік. Зафіксовано 670 тисяч безробітних, що втричі більше, ніж торік. У вимушених відпустках нині перебуває майже 3,5 мільйона осіб. Підприємства неспроможні звільнити цих працівників, бо нічим з ними розрахуватися. Тож, на думку М. Білоблоцького, треба вносити зміни до закону про зайнятість, а людям —змінити психологію, відповідальність за роботу, її якість. А ті, хто не сплачуватиме зараз відрахування до пенсійного фонду, працюють на тіньову економіку, в майбутньому будуть незахищені, тобто залишаться без пенсії. Доцільно персоніфікувати пенсійний фонд, щоб кожна людина мала свій рахунок, на який потрапляли б його відрахування.

Уже розроблено і буде передано на розгляд Вищої економічної ради при Президентові України основні напрями соціального захисту населення (поки що не програма, а лише маяки, як назвав їх віце-прем'єр). На його думку, об'єднання міністерств і утворення в уряді єдиного блоку соціальної політики— позитивне. Мовляв, розрізнені програми, які були досі, фінансувалися за залишковим принципом, і ніхто не ніс відповідальності за їх виконання. Що ж, поживемо—побачимо.

Юліана ШЕВЧУК.

Скорочувати, щоб збільшувати...

«До нового року в Україні планується створити єдине законодавство, що регулюватиме структуру та умови діяльності виконавчої влади в країні», — сказав Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко, виступаючи на нараді в Херсонській облдержадміністрації.

«Сьогодні у держави немає комплексної програми законодавчого забезпечення діяльності влади і в центрі, і на місцях». «Без вирішення цього питання не можна успішно проводити адміністративну реформу», — додав Прем'єр.

«Ми маємо намір інтенсивно прискорювати реформування уряду», — сказав також В. Пустовойтенко, зазначивши, що для «нормального переходу до функціональної системи управління не вистачає цих двох віце-прем'єрів».

«Наші права дещо звужені Верховною Радою, і це не дає змоги нормально структуризувати уряд», — сказав Прем'єр.

За словами В. Пустовойтенка, в новому уряді перший віце-прем'єр відповідатиме за промисловість та топливно-енергетичний комплекс.

Економічний блок повинен радикально змінити свою спрямованість, насамперед він має займатися прогнозуванням економіки, зазначив Прем'єр-міністр.

За його словами, новий віце-прем'єр з питань соціальної політики Микола Білоблоцький буде курирувати не лише питання соцзабезпечення, але й охорони здоров'я, Міністерство з питань надзвичайних ситуацій, Держкомітет охорони праці та інші сфери.

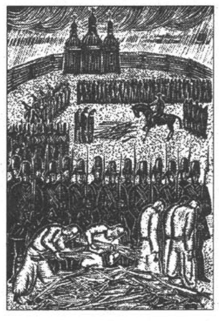
«Ми укрупнюватимемо міністерства та центральні відомства, а також серйозно скорочуватимемо їх чисельність. Новий стиль праці Кабміну повинен відповідати принципу — не втручатися в конкретну діяльність підприємств, а створювати умови та правила їх роботи, у тому числі й впровадження нормальних механізмів фінансування», — підкреслив В. Пустовойтенко.

Антиювілей

ВИПРАВДОВУВАТИСЯ – ТРАДИЦІЯ ДАВНЯ

3 серпня 1775 року, тобто через два місяці після зруйнування Запорозької Січі, з'явився маніфест цариці Катерини, в якому (заднім числом) викладалися мотиви цього історичного злочину. Мовляв, козаки вороже ставилися до осілого життя та встановлених законів. Звісно, це була лиш спроба «виправдатися перед цивілізованою Європою», як тепер полюбляють казати...

Гравюра Юрія ЛОГВИНА «Зруйнування Січі».

ТЯНЕМО–ПОТЯНЕМО?

УРЯД України розробляє низку нових проектів, які покликані залучити додаткові кошти в держбюджет.

Як повідомив на прес-конференції у Києві міністр фінансів Ігор Мітюков, зокрема, в уряді «опрацьовується можливість» випуску облігацій внутрішньої позики в іноземній валюті.

Уряд України також розглядає можливість випуску державної лотереї для залучення коштів, у тому числі з «наближених до тіньового ринку».

Мінфін також має намір розмістити наступний випуск облігацій ощадпозики в обсязі не менше 200 млн. грн. Формулу доходності цих облігацій, «наймовірніше, буде змінено». І. Мітюков пояснив це корективами прогнозів інфляції у 1997 році. Раніше очікувалося, що вона становитиме майже 25 відсотків, однак нині спеціалісти прогнозують річну інфляцію у розмірі 15—17 відсотків.

Станом на кінець червня Мінфін продав більше 820 тис. облігацій або 82,1 відсотка обсягу першого випуску, який становить 1 млн. екземплярів.

Відповідно до постанови уряду № 138 від 5 лютого 1997 року, обсяг першого випуску облігацій становить 50 млн. грн; кількість облігацій — 1 млн. штук; номінальна вартість — 50 грн; термін обігу — 6 місяців; форма випуску — на пред'явника; купонний період становить 3 місяці, дохід обчислюється, виходячи з річного індексу споживчих цін, збільшеного на 1 відсоток річних.

Власниками облігацій можуть бути юридичні і фізичні особи, резиденти й нерезиденти. Уповноваженими банками з випуску облігацій визначені Ощадбанк, Приватбанк і Український кредитний банк.

Учителям платитимуть з колгоспної каси

Борг із заробітної плати педагогам Черкащини становить нині понад 17 мільйонів гривень. У всіх районах області заборгованість тягнеться ще з минулого року.

В разі невиплати зарплати за 1996-97 роки педагогічні колективи шкіл мають намір оголосити з 1 вересня цього року безстроковий страйк.

У зв'язку з цією загрозливою ситуацією загальні збори кількох колективних сільгосппідприємств у Чорнобаївському, Жашківському, Монастирищенському, Канівському районах ухвалили взяти на своє утримання учителів початкових та випускних класів.

Точка зору

ПОЛІТИЧНЕ ГЕНДЛЯРСТВО

Шовіністичні видання не можуть вважатись українськими

Шовіністичні видання досить часто зловживають своєю безкарністю і постійно підживлюють забобони, сіючи міжнаціональний розбрат. Характерною ознакою місцевих шовіністичних авторів є використання досвіду «старших братів», запозичення їх концепцій, перекручених фактів тощо. Зокрема послідовники російської нацистської партії «Національний фронт», що закликає «нести свободу від сіоно-мондіалістського іга народам Європи», на шпальтах «Вечірнього Києва» залякують українців «зашморгом мондіалізму». У даному разі, як і в інших випадках, «Вечірка» виявляє патологічну здібність зводити будь-які питання до одного — єврейського, використовуючи цей прийом, коли йдеться про президентські вибори в Україні, трагедію голодомору, Міжнародний жіночий день...

Аналогічним чином газета виступає проти національних меншин, стверджуючи, що вони «тримають у своїх руках усю повноту влади над українцями, захопивши її за часів колоніального становища України. Саме через це вони приватизували практично всю власність в Україні, контролюють економічну, фінансову, торговельну, інформаційну сфери...». Орган ДСУ «Незборима нація» друкує «Анатему» від діда, який мріє «дожити до краху Росії» та «нещадно б карав москаля». Голова Головного проводу ОУН в Україні (ОУНвУ) Іван Кандиба стверджує: «Оба перші президенти України — люди із антиукраїнського колоборантського середовища. Леонід Кравчук — прожидівсько-московського, а другий — Леонід Кучма — промосковсько-жидівського».

Політизація націонал-шовінізму зумовлює не стільки його спрямованість проти конкретної національності, скільки використання для боротьби з політичними супротивниками, яких звинувачують у сіонізмі, мондіалізмі, масонстві тощо. «За вільну Україну» (Львів) вже «викривала» єврейське походження Леніна, Гітлера та його оточення. То чи є людина, яка може вважати себе вільною від подібних «звинувачень»? Тому публікація часописами України у 1996 році 280 антисемітських матеріалів має турбувати не лише євреїв.

Шовіністичні часописи у 1996 році отримували від Мінпресінформу попередження про порушення ними законодавства у зв'язку з публікацією матеріалів, що розпалюють міжнаціональну ворожнечу. Але порушники висміюють ці попередження і, знущаючись з безсилля демократичних сил, називають себе українськими, патріотичними або націоналістичними, дискредитуючи таким чином українську національну ідею, сприяючи ототожненню її із шовінізмом.

Науковці та громадські діячі неодноразово підкреслювали шовіністичний характер зазначених часописів, але на це не звертає уваги ні прокуратура, ні Мініінформ, ні Мін'юст, де зареєстровані націонал-шовіністичні видання та організації. Таким чином, відповідні установи фактично санкціонують порушення Кримінального кодексу та інших законів України. При цьому заступник Генпрокурора В. Даниленко в одному листі визнав, що надіслані до прокуратури статті «справді носять тенденційний характер, з правових позицій містять грубі випади проти єврейської і деяких інших національностей».

Спеціальна комісія при управлінні Київської держадміністрації проаналізувала шовіністичні видання, які постійно продають на майдані Незалежності Києва. Разом з листом прокуратури Старокиївського району столиці з проханням ужити заходи щодо шовіністичного гендлярства було надіслано висновки експертів, які зазначили: вказана література містить матеріали, спрямовані на розпалювання міжнаціональної ворожнечі. Однак лист залишився без відповіді.

А поки що під рубрикою «Точка зору, лист з-за океану» пропагується звичайний расизм, який «обгрунтовується» у такий спосіб: «Оці гібридизайди асимулянти знищують національну культуру й релігію народу, серед якого живуть, фальсифікують історію, нищать душу народу...» Ця «точка зору» вважається припустимою так само, як і публікації, автори яких заперечують трагедії Освенцима та знищення десятків тисяч євреїв у Бабиному Яру. З приводу останнього відомий дисидент Леонід Плющ пише: «Для КГБ блюзнірство «ВК» — подарунок, бо хто ж тепер всерйоз сприйме український Бабин Яр. Найбільший подарунок мають ностальгуючі за імперією».

Окремі антишовіністичні виступи в українській пресі не перешкоджають безкарній ескалації розпалювання міжнаціональної ворожнечі. Тому з ініціативи асоціації «За міжнаціональний мир і злагоду в Україні» тридцять громадських організацій звернулися до віце-прем'єр-міністра І. Кураса з листом, зазначивши, що «почастішали виступи в деяких друкованих органах, в котрих ображаються національні почуття і гідність громадян України — як корінного етносу, так і національних меншин. Практично безперешкодно поширюється зухвала антиукраїнська, чорносотенна і відверто профашистська література.»

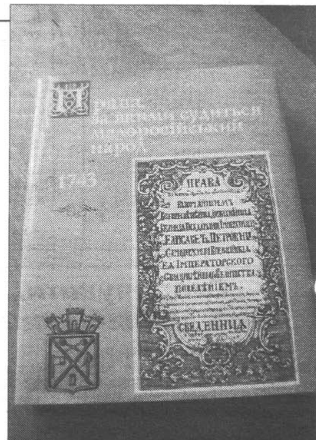
Автори запропонували створити постійно діючу комісію для аналізу порушень у сфері міжнаціональних відносин та розробки заходів адекватного реагування. Проте така комісія досі не створена.

Аналізуючи стан міжнаціональних відносин, Л. Кучма у виступі в Міжнародний день антифашистських дій 9 листопада 1996 р. зазначив: «На жаль, практика показує, що дехто вже просто спеціалізується на роздмухуванні національної нетерпимості й розбрату, зробив це своєю професією».

Надто гарячим головам можу сказати лише одне: такі дії будуть розцінюватись як посягання на Конституцію України і дістануть відсіч усіма державними засобами». Проте до створення запропонованої урядової комісії цей вислів Президента України залишається лише добрим побажанням, рекомендацією, яку ніхто не збирається виконувати.

Олександр НАЙМАН.

«Права, за якими судиться малоросійський народ»

ТАК НАЗИВАЄТЬСЯ книга, підготовлена Інститутом держави і права ім. В. М. Корецького НАН України Юрія ШЕМШУЧЕНКА. Цей пам'ятник українського права стосується складного періоду боротьби Гетьманщини за автономію, можливість жити за своїми правами і вольностями.

— Юрію Сергійовичу, про що ця книга?

— Про права, що за ними судився народ України понад 250 років тому. Це — Литовський статут, «Саксонське зерцало», Хелминське право, українські правові звичаї та деякі інші джерела нормативного характеру.

Їх множинність і суперечливість викликали труднощі під час розгляду кримінальних і цивільних справ у судах, породжували тяганину та численні скарги на судові рішення. Таким станом справ не були задоволені ні прості смертні, ні козацька старшина. Про це було відомо також московському двору, який, до речі, сам погано орієнтувався у нормативній базі, котрою користувалися суди васальної Гетьманщини. Це стало причиною появи 28 серпня 1728 р. царського указу, що наказував гетьману Д. Апостолу зібрати в Глухові спеціальну комісію для перекладу російською мовою і зведення в єдину книгу прав Малоросії.

За розпорядженням гетьмана було створено спеціальну кодифікаційну комісію, до складу якої входили представники козацької верхівки, вищого духівництва, канцеляристи гетьманської канцелярії.

Підготовлені комісією «Права» мали 30 розділів, що складалися з 531 артикула і 1716 пунктів. До них були додані доповнення: схема і перелік чинів військової й цивільної адміністрації Лівобережної України. В такому вигляді «Права» і подані у виданій книзі. Висловлюючись сучасною мовою, — це Кодекс законодавства Гетьманщини. Але, на відміну від нинішніх окремих галузевих кодексів (кримінального, цивільного, адміністративного), в ньому зібрано норми всіх цих галузей законодавства, а також норми, котрі регулюють структуру та порядок діяльності судів.

— Якою ж була подальша доля «Прав»?

— Вона склалася не кращим чином. У Сенаті не поспішали з їх затвердженням. Змінювалися царі, змінювалися гетьмани, змінювалася політична ситуація. Тільки через 12 років «Права» було повернено до Глухова для додаткового доопрацювання. Проте в чому таке доопрацювання мало полягати, чітко не вказувалося. Тому відповідні спроби, зроблені за часів гетьмана К. Розумовського, ні до чого не призвели. А після ліквідації автономії Лівобережної України наприкінці XVII століття і поширення на неї дії російського законодавства потреба в «Правах» взагалі відпала й про них забули.

— У якій формі були підготовлені «Права» 1743 р.?

— Вони мали вигляд російськомовного рукопису. Заголовну сторінку прикрашав гарний орнамент, у чому можна переконатися з відбитка цієї сторінки, яка тут друкується.

Слід зазначити, що, хоч «Права» не були затверджені Сенатом, ними користувалися судові інстанції, на них були посилання в судових рішеннях. З цією метою з оригіналу «Прав» виготовлялися копії, котрі отримали назву Списків. При цьому під час переписування допускалися деякі неточності. До нашого часу дійшло близько 10 таких Списків «Прав», що зберігаються в бібліотеках і архівах Києва, Москви, Санкт-Петербурга.

— Чи були «Права» предметом наукового дослідження?

— Вони привертали до себе увагу вчених-правознавців через багато років після їх складання. Заслуга в цьому належала найперше професору Київського університету А. Кістяковському, який описав «Права», а в 1879 р. і видав їх текст. Зараз це видання — бібліографічна рідкість. У різний час цей кодекс досліджували І. Теличенко, Н. Василенко, А. Ткач, польські та литовські вчені.

— Значить нинішнє видання «Прав» є другим після видання А. Кістяковського? І в чому різниця між цими виданнями?

— Так, це друге видання «Прав» за всю їх історію. Наше видання є більш точним, ніж перше. Воно базується не на одному списку, як у А. Кістяковського, а на складанні декількох Списків.

Крім того, у нас перед текстом «Прав» подається вступ і широкий науковий огляд, підготовлений упорядником книги, науковим співробітником інституту К. Вислобоковим. У ньому висвітлюються соціальні причини появи «Прав», розкрито їх структуру і зміст, з'ясовано багато теоретичних положень, що стосуються цього кодексу.

— І нарешті найголовніше. У чому полягає значення виданої книги для нас, нашого часу?

— Я б тут виділив, як мінімум, три аспекти. Перший —історико-пізнавальний. Згадана книга — це не тільки видатний пам'ятник українського права, але і важливий документ для вивчення історії розвитку нашої державності та життя українського народу.

Другий аспект — практичний. Деякі положення «Прав» можуть бути використані в процесі проведення нашої судово-правової реформи. Я, зокрема, маю на увазі положення, що стосуються принципів незалежності суду, доказовості правопорушень, спроможності судового процесу.

Викликає інтерес і система санкцій, закріплених «Правами». Третій аспект — суто науковий. Річ у тім, що в нашій історико-правовій літературі тривалий час панувала точка зору, що в Україні не було ні своєї державності, ні своєї правової системи. Видання «Права», як і інших пам'ятників українського права, здійснюване зараз нашим інститутом у рамках серії «Пам'ятники політико-правової думки України», свідчить про те, що така система права існувала. Вона базувалась не тільки на національних «правах і вольностях», але враховувала і загальні для того часу принципи. Немає сумніву в тому, що видана книга стимулює дальші теоретичні розробки в галузі історії прав України в період її національного відродження.

— Дякую.

Бесіду вів Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Коментар

Двоє в човні, не рахуючи США

НЕЩОДАВНО *минуло 44 роки відтоді, як закінчилася війна на Корейському півострові і було утворено дві держави — КНДР та Республіку Корея. Тоді було підписано договір про тимчасове перемир'я, який досі визначає відносини між Північчю та Півднем. Можливо, щось нове з'явиться після консультацій до підготовки мирних переговорів, які призначено на 5 серпня на «нейтральній» території... у Нью-Йорку.*

З моменту «примирення» між двома країнами час від часу виникають сутички. Жодна зі сторін не визнає себе винною у черговому розпалюванні старого конфлікту, звинувачуючи в усьому, що сталося, супротивника. От і нещодавно на 38-й паралелі знову стріляли.

Як повідомили в посольстві КНДР, інцидент стався з вини Південної Кореї. Мовляв, її президент Кім Йон Сам прагне відвернути увагу своїх громадян від кризової ситуації в уряді країни та від судового процесу над молодшим сином глави держави, якому пред'явлено звинувачення у хабарництві.

Що думають з цього приводу в посольстві Республіки Корея, дізнатися, на жаль, не вдалося. Та версія Сеула загалом відома: стрілянина виникла в результаті того, що 14 військовиків КНДР перейшли військово-демаркаційну лінію і, не реагуючи на попередження, рухалися на південь. Під час інциденту було поранено двох північнокорейців.

Як повідомляли засоби масової інформації, командування військ ООН у Південній Кореї направило протест у військову комісію з питань перемир'я. Його відхилено представництвом Корейської народної армії. Натомість Пхеньян подав заяву, де зазначалося, що саме південна сторона зчинила стрілянину, яка припинилася приблизно через годину завдяки «неабиякій стриманості» північнокорейських військових.

Як уже згадувалося, подібні «непорозуміння» виникали й раніше. Здається, це вже нікого й не дивує. Але останній конфлікт набуває особливої ваги, якщо брати до уваги, що 5 серпня в Нью-Йорку відбудуться надзвичайно важливі консультації представників Сеула та Пхеньяна за участі посередників США та Китаю.

Північна Корея зробила нестандартні кроки, готуючись до консультацій у США. Зокрема, вона погодилася брати в них участь незалежно від того, чи буде їй надано продовольчу допомогу. Це особливо важливо нині, коли в країні голод і немає коштів на відродження сільського господарства, яке переживає не кращі часи. Відомо, що два роки поспіль країна зазнавала великої повені, а тепер от — посуха.

Знайти нові джерела фінансування Пхеньян має шанс на Заході. Але без згоди США це практично неможливо. Може, саме такі міркування і підштовхнули керівництво Півночі погодитися на консультації.

Переговори, мабуть, таки відбудуться. Налагодження політичних відносин між Пхеньяном і Вашингтоном сприятиме виведенню, зокрема, й американських військ з РК. Військову присутність США на Півдні розглядають у КНДР як одну з основних перепон на шляху об'єднання двох корейських країн.

Та от тільки невідомо, чи буде досягнуто якихось конкретних результатів за умови, що Південь і Північ бачать зовсім по-різному майбутнє єдиної держави. Чи зможуть дві різні ідеології, два режими дійти компромісу, коли мова йде про долю мільйонів корейців?

Інесса МАЗУРЕНКО.

Хроніка. Факти. Події

• *Київ*

Засуджуємо, закликаємо, наполягаємо

Міністерство закордонних справ України поширило заяву з приводу останніх подій на Близькому Сході. В документі, зокрема, зазначено: «Глибоку тривогу і занепокоєння викликав в Україні організований ісламським фундаменталістським угрупованням «Хамас» зухвалий терористичний акт на багатолюдному центральному ринку Єрусалима, в результаті якого загинули та дістали поранення десятки безневинних людей. МЗС України рішуче засуджує насильство як засіб розв'язання спірних проблем, закликає ізраїльську та палестинську сторони до якнайшвидшого відновлення переговорів, пошуку взаємоприйнятних компромісів, розвитку співробітництва, зокрема й щодо безпеки та боротьби з терором».

• *Мінськ*

Ризикують залишитися у в'язниці не заради репортажу

У столиці Білорусі журналісти деяких засобів масової інформації провели акцію протесту в зв'язку із затриманням на білорусько-литовському кордоні групи їхніх колег із ОРТ. 15 учасників акції було затримано і на них складено адміністративний протокол за порушення декрету президента Білорусі щодо проведення мітингів, демонстрацій та маніфестацій. Після цього «правопорушників» відпустили. Невдовзі всі вони з'являться до суду відповідати за свої «злочини».

• *Тбілісі*

Блакитні шоломи будуть. Але не російські

Закінчився термін мандата миротворчих сил Росії в Грузії. Москва очікує, що Тбілісі висловить бажання залишити на своїй території російські війська. Однак жодних офіційних запрошень для миротворців РФ з Грузії поки не надходило. Разом із тим було продовжено мандат миротворчих сил Ради Безпеки ООН — вони залишаться в Абхазії до 31 січня наступного року.

• *Сантьяго*

«Червоний день календаря» залишили

Чилійський сенат відхилив законопроект про скасування національного свята 11 вересня — дня військового перевороту, здійсненого 1973 р. військовою хунтою на чолі з генералом Піночетом. Переваги при голосуванні було досягнуто за рахунок сенаторів, призначених на свої посади військовим режимом. Це вже третя спроба домогтися того, щоб 11 вересня перестало бути «червоною датою» в чилійському календарі.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Дослівно

ООН ризикує перетворитися на паперового тигра

ЧЕРГОВИЙ *огляд преси радіо «Дойче велле» («Німецька хвиля») присвячено поданому генеральним секретарем ООН Кофі Ананом планові реформування цієї організації.*

Газета «Вельт» пише:

«Незважаючи на похвали, що лунають звідусіль, проект реформ Кофі Анана проривом назвати не можна. Адже він чудово розуміє, що його можливості обмежені. Якщо взяти до уваги попередній досвід Організації Об'єднаних Націй, яка важко піддається реформуванню, то можна сказати, що поставлена Ананом мета свідчить про сміливість генерального секретаря. Витрати на управлінський апарат він має намір скоротити на третину, кількість чиновників зменшити на тисячу, а кількість відділів — з 12 до п'яти. У той же час Анан воліє не перебирати на себе особисто розв'язання ще одного непростого завдання: він доручив спеціальній комісії підготувати плани внесення поправок до статуту ООН та реорганізації Ради Безпеки. Чи вдасться цього разу здійснити реформи, стане ясно у вересні, коли кожна зі 185 держав—членів ООН матиме можливість висловити свою точку зору. Перша реакція, наприклад конгресу США, оптимізму не вселяє. Небезпека, що і цього разу несмілива спроба реформувати ООН не призведе до бажаних результатів, доволі значна».

Газета «Генераль анцайгер» зазначає:

«Американському конгресові плани реформ Анана, найімовірніше, видадуться недостатніми для того, щоб погасити заборгованість США Організації Об'єднаних Націй, що сягнула одного мільярда трьохсот мільйонів доларів. Але в генерального секретаря немає можливостей миттю змінити всю складну структуру ООН. Анан може спробувати реорганізувати лише керівні структури організації, перш за все, секретаріат. Але такі складні завдання, як, наприклад, розподіл керівних посад чи поліпшення механізмів урегулювання конфліктів, можуть розв'язати тільки самі держави—члени ООН. Усі хочуть реформ, але мало хто готовий розпрощатися з керівними посадами. За приклад може правити позиція Японії, яка виступає проти злиття двох гуманітарних фондів ООН, що їх очолюють представники Токіо. Протидія реформам може призвести до того, що авторитет Організації Об'єднаних Націй почне знижуватися. Кофі Анан обрав правильний шлях, але йому необхідна широка підтримка».

Газета «Вестфаліше нахріхтен» висловлює таку думку:

«Нині, коли в різних куточках земної кулі продовжують вирувати конфлікти, Анан не може віддавати всю увагу фінансовим питанням. Необхідно зміцнити політичний і моральний авторитет Організації Об'єднаних Націй, надавши їй необхідні кошти для розв'язання таких проблем, як формування колективної системи безпеки та підтримання миру в усьому світі. Зусилля, спрямовані на відвернення конфліктів та стабілізацію ситуації в кризових регіонах, не повинні бути підірвані через нестачу грошей. Якщо ООН затягне тугіше пасок та почне економити на всьому, вона ризикує знесиліти і перетворитися на паперового тигра. Доводити до цього ООН ніяк не можна».

Армен ХАНБАБЯН (з Єревана)

Сенсація, на яку чекали

ДЕВ'ЯТИЙ *з'їзд Вірменського загальнонаціонального руху (правляча партія у країні з 1990 р.) завершився, загалом, у повній відповідності до прогнозів місцевих аналітиків. Під час виборів нового голови правління ВЗР перемогу, як і очікувалося, одержав підтримуваний президентом республіки мер-губернатор Єревана Вано Сірадегян. Це означає, що Рух не лише залишиться серед пропрезидентських, проурядових політичних сил, а й має гарні шанси підвищити свій авторитет, який останнім часом помітно похитнувся.*

Це станеться тому, що пан Сірадегян, можна сказати, «улюбленець народу», і його рейтинг серед населення дуже високий.

Новий лідер ВЗР уже пообіцяв добитися трансформації своєї партії в організацію сучасного типу. Мається на увазі, що на базі Руху невдовзі почне формуватися потужна правоцентристська коаліція, кандидат якої матиме, мабуть, непогані шанси на майбутніх президентських виборах. По суті, це означає, що шанси самого Сірадегяна як вірогідного наступника Левона Тер-Петросяна помітно зросли.

Одразу після закінчення з'їзду сталася сенсація, яку, втім, багато хто чекав. Основний суперник В. Сірадегяна на пост лідера ВЗР, голова парламентської комісії Едуард Єгорян заявив, що йому «не по дорозі з новим складом правління партії». Піддавши конкурента нищівній критиці, Єгорян заявив про свій намір створити у парламенті власну депутатську групу. Реалізація такого наміру означала б послаблення пропрезидентського парламентського блоку «Республіка», який нині контролює більшість мандатів у Національних Зборах Вірменії.

«Заколот» Єгоряна мало кого здивував. По суті, ВЗР давно вже став свого роду «кузнею політичних кадрів» для опозиції. У різний час із лав колись монолітного Руху поступово виділилося не менш десяти партій та громадсько-політичних організацій, причому майже всі вони одразу заявляли про свою опозиційність. На жаль, такий прийом, що вже став звичним, зовсім мало сприяв завоюванню реального авторитету в електораті. Більшість виборців у Вірменії не без підстав вважають, що «політичні кульбіти» колишніх «пташенят Руху» викликані аж ніяк не принциповими міркуваннями, а образою на колишніх соратників. У народі для визначення таких діячів виникло навіть нове слово: «ображеники». Так звуть усіх, хто, не одержавши з рук ВЗР і президента очікуваних благ, вирішив пробитися до «годівниці» під опозиційним прапором.

Серед «ображеників» — два колишніх прем'єр-міністри, багато депутатів, міністри попередніх кабінетів. Мабуть, пан Єгорян має намір поповнити їхні лави. Проте сумнівно, що його політична доля складеться більш вдало, аніж у тих, хто вже пройшов цей малоперспективний шлях.

Отож, якщо черговий розкол ВЗР і можна назвати сенсацією внутріполітичного життя Вірменії, то лише тому, що від голови правової комісії парламенту варто було чекати більш нетривіального продовження в боротьбі за верховенство в партії...

Барви курортного літа

КУРОРТНЕ літо — у розпалі. Близько 80 тисяч громадян «ремонтують» нині своє здоров'я в 145 санаторіях, будинках відпочинку, пансіонатах та інших санаторно-курортних закладах акціонерного товариства «Укрпрофоздоровниця», очолюваного професором М. Лободою. На курорті Трускавець, якому цього літа минає 170 років, набирають здоров'я за путівками профспілок понад 5 тисяч відпочивальників. Серед них близько однієї тисячі — діти переважно із радіоактивно забруднених регіонів України. Для них створено особливий режим лікування і харчування, постійно працюють лікувально-діагностичні заклади, підприємства побутового обслуговування.

Так само і на курорті Очаків: серед 1600 відпочивальників третина — теж діти із радіоактивно забруднених зон. У комплексі їх оздоровлення — клімато- і водолікування, великий діапазон фізіотерапевтичних процедур, багатофункціональний тренажер для хворих з порушеннями опорно-рухової системи, діють кабінети нетрадиційних методів оздоровлення, діагностична служба.

Багато уваги оздоровленню потерпілих від чорнобильської трагедії, особливо дітей, приділяється на курортах Моршина, Бердянська, Миргорода, Слов'янська, Куяльника, де діють спеціальні відділення для батьків з дітьми.

Акціонерна форма господарювання сприяє «Укрпрофоздоровниці» у складних нинішніх умовах зберегати курортну систему як таку, її економічну стабільність, тримати на належному рівні лікувально-оздоровчу спрямованість, медичний потенціал, активно використовувати на добро людям природні лікувальні ресурси, якими так багата Україна. Зокрема, вона має значні запаси лікувальних грязей в озерах та лиманах Криму, Одеської, Запорізької, Херсонської, інших областей, джерела мінеральних вод у Закарпатті, на Львівщині, Полтавщині, чудовий клімат Причорномор'я, Карпат та ін.

Поряд з природними лікувальними чинниками у профоздоровницях успішно застосовують сучасні методи традиційної та нетрадиційної медицини, зокрема лазеротерапію, фітотерапію, мікрорезонансну і рефлексотерапію, поповнюють санаторії сучасним медичним устаткуванням. Так, у Трускавці нещодавно встановлено «Літотриптер» німецького виробництва для подрібнення камінців у нирках та жовчному міхурі; у Хмільнику відкрито обладнане новою апаратурою відділення лікування судинної патології, спричиненої цукровим діабетом; у пансіонаті «Тетерів», що на Житомирщині, впроваджено такі оригінальні методи лікування, як нормобарочна гіпокситерапія, галотерапія, сиглетно-киснева терапія, що сприяє лікуванню і профілактиці захворювань, викликаних порушеннями окислювально-відновлювального балансу організму, тобто стану, який буває у потерпілих від впливу іонізуючого опромінення. Передбачається найближчим часом обладнати оздоровниці Хмільника та Бердянська складною лікувальною апаратурою для ортопедичної терапії хребта. Це значно підвищить ефективність лікування таких захворювань, як остеохондроз, спондильоз, міальгія периферичної нервової системи.

Керівництво «Укрпрофоздоровниці» плідно співпрацює з Міністерством охорони здоров'я України, а також з численними медичними науково-дослідними закладами, зокрема з Науковим центром радіаційної медицини АМН України, Київським НДІ кардіології імені М. Стражеска, Українським НДІ медичної реабілітації та курортології, Запорізьким державним інститутом удосконалення лікарів та ін. Форми такої співпраці різноманітні — від розробки нових принципів санаторно-курортного лікування певних захворювань до консультацій ученими-медиками хворих безпосередньо в санаторіях.

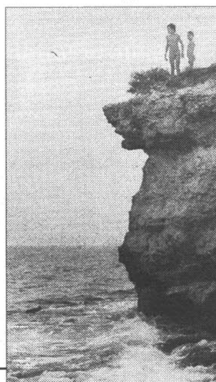
Та не все на курортах України, зокрема і в системі «Укрпрофоздоровниці», у рожевих барвах. Нашим громадянам, які місяцями не отримують заробітну плату і пенсії, не до курортів. І нерідко санаторії, будинки відпочинку і пансіонати заповнені лише наполовину. Нечасто тепер почуєш, щоб чесний трудівник одержав путівку на курорт безплатно. Правда, є винятки. Нещодавно обласна рада профспілок Донеччини надала ветеранам війни і праці сто безоплатних путівок до слов'яногірського санаторію «Шахтар». А на Херсонщині безоплатні путівки на курорти передбачено надати кращим трудівникам села, які відзначаються ударною працею на збиранні урожаю.

Діяльність санаторно-курортних закладів була б набагато ефективнішою, вважають фахівці «Укрпрофоздоровниці», якби діяв у нашій державі закон про курорти. Його проект давно підготовлено, але він десь загубився в урядових канцеляріях. Відсутність такого закону стримує розвиток, використання та охорону природних курортних ресурсів, забезпечення екологічної чистоти курортних регіонів. А ще деякі «нові українці» в умовах беззаконня поспішають «прихватизувати» санаторії, будинки відпочинку, навіть ті, що належать профспілкам і є всенародною власністю.

Неабияким гірким «подарунком» нашим громадянам став прийнятий нещодавно Закон про податок на додану вартість. Це додатково 20 відсотків вартості путівки —сіль на рани для найменш забезпечених верств населення, зокрема тих, хто потребує долікування у спеціалізованих реабілітаційних відділеннях санаторно-курортних закладів.

Правління «Укрпрофоздоровниці» у зв'язку з цим звернулося з пропозицією до Кабінету міністрів надати пільги таким громадянам, не обкладати їх цим податком. Пропозиція є, а позиція уряду поки що, на жаль, не визначена.

Володимир ЧЕРКАС.
Фото Леоніда ПІДЛУЖНОГО.

За листом читача

Не хочеш — примусимо

Як сім'ю з трьома дітьми залишили без даху над головою

ЦЯ ІСТОРІЯ починалася тривіально. Жили собі у двокімнатній квартирі, розташованій, до речі, на престижній вулиці, чоловік та жінка. І син — від першого шлюбу. І ось батько, полковник у відставці, помирає. Тут учасники історії вперше вступають у стосунки із законом.

На думку багатьох, якщо в квартирі прописані мати, батько і син, після смерті батька все майно, рухоме й нерухоме, переходить дружині, адже це спільно надбана власність. Але закон трактує ситуацію інакше: спадщина ділиться поміж дружиною та дітьми. Отож синові належить половина батькової половини, іншими словами — чверть квартири, а дружині — три чверті.

Так було і з Козловими. Ніна Іванівна, вдова, на сімейній раді заявила, що квартиру продаватиме і хоче за неї двадцять тисяч американських доларів. Валерій, син і спадкоємець, теж заявив свої права. Як співвласник він має право на першочергову купівлю квартири за статтею 114 Житлового кодексу України:

«При продажу частки спільної власності сторонній особі решта учасників **спільної часткової** власності має право привілейованої купівлі частки, що продається, на інших рівних умовах. Продавець частки спільної власності зобов'язаний в письмовій формі повідомити решту учасників спільної власності про намір продати частку спільної власності та на яких умовах продає її. **Якщо решта учасників спільної власності відмовляється в місячний строк придбати цю частку, продавець має право продати її»** (Підкреслення наше. — **Авт.**).

При порушенні інший учасник може звернутися до суду з позовом про перевід на нього прав покупця.

Закон було зневажено чи не в кожному пункті.

Щоб продати квартиру, господареві треба мати довідку-характеристику з Бюро технічної інвентаризації (БТІ) про те, що він є власником квартири. Видають цю довідку — коли є спадкоємець (а про це БТІ зобов'язане знати достеменно) — на підставі свідоцтва про спадщину. А Козлова отримує довідку-характеристику на підставі... свого приватизаційного свідоцтва.

Отак Козлова стає нібито одноосібним власником квартири. Це підтверджує перша нотаріальна контора, яка видає довідку, що квартира належить Козловій і не перебуває під арештом. І, нарешті, приватний нотаріус Лідія Русанова, маючи перед очима свідоцтво про приватизацію квартири та свідоцтво про спадщину і заплющивши очі на останнє, готує договір на купівлю-продаж спільної квартири. А БТІ реєструє цей договір, знову порушуючи закон.

Новим власником стає К. У квартирі вже роблять ремонт, коли спадкоємець і співвласник квартири Козлов заходить в гості до своєї мачухи і дізнається, що квартиру продали!

За браком газетної площі не зупинятимемося на всіх перипетіях судових засідань, що тривали майже рік. Як водиться, коли гору беруть негативні емоції, всього буває. На квартиру до мами Валерія Григоровича дзвонили і казали: «А ви знаєте, що ваша онука не схожа на вашого сина?» Або на роботу приїжджали якісь міцні хлопці і вмовляли підписати заяву на користь іншого покупця. Козлови вистояли. Вони не погодилися на мирне врегулювання питання: їм потрібна квартира, а не компенсація за частину. Але суд не вдовольнив жодного з трьох позовів. Хоч, здається, все просто. К., оформивши свого часу договір купівлі-продажу, міг би сплачену суму отримати через суд і погодитися на переведення права власності на Козлова згідно з його правом на привілейовану купівлю.

Адвокат Олександр Андрійко зауважив, що К. можна вважати «недобросовісним покупцем»: купував усю квартиру, знаючи, що є ще один спадкоємець, а Ніна Іванівна — не одноосібний власник. У матеріалах справи зберігається довідка — форма № 15, яку надають під час прописки. К. прописується не на всю площу квартири, а на три чверті. Є також довідка з ЖЕКу, підписана паспортисткою, що К. попереджено про спадкоємця.

Тим часом суддя Дарницького нарсуду О. Шкоріна винесла рішення: К. отримує у власність всю квартиру, а Козлову сплачують за його частку. Але Козлову ніде жити. Щоб купити квартиру батька, він продав свою, і тепер його сім'я наймає помешкання.

Сталося так, що суд практично продав частку квартири зусібіч обдуреного Козлова, навіть не спитавши його згоди. Про законність цього рішення судити не нам...

Олена ТАЛАЄВА,
журналістка.

Вітчизняний стиль

Ваш чек у нашій касі

На семінар-виставку НВО «Електронмаш» з усієї України зібралися більш як 200 представників сервісних центрів з продажу та обслуговування електронно-касових апаратів.

Ще класики економічної теорії зауважили: без обліку будь-які реформи приречені на провал. Цю аксіому зрозуміли і в уряді: 1993 року на світ народилася державна програма з виробництва вітчизняних кас. Відтоді на НВО «Електронмаш» пройдено шлях від складання першого апарата з імпортних запчастин до оригінальної конкурентоспроможної на ринку моделі. Створено потужності з виробництва близько 200 тисяч касових апаратів на рік. Налагоджено мережу сервісного обслуговування. Усе це дало змогу зберегти сотні тисяч робочих місць, заощадити 155 мільйонів доларів США, створити державну систему управління з розробки, виробництва, технічної експертизи і сертифікації касових апаратів.

Тим часом з обіцяних державою 40 мільйонів доларів кредиту казна надала лише 9,3 мільйона. Це перша перешкода, на яку наразилися машинобудівники, і, як побачимо, далеко не найгостріша.

Утім, на семінарі йшлося про перспективи дороги крізь тернії. Виробничники показали сервісникам свій витвір — електронно-касовий апарат «Ера-501» з комбінованим живленням— від електричної мережі і вмонтованим акумулятором. Апарат працює без підзарядки 16 годин за інтенсивності торгівлі 1000 чеків на добу, контролює залишки товарів, зчитує штрих-код. Новинка незабаром з'явиться на прилавках.

На семінарі широко дебатувалося питання вертикальної підпорядкованості сервісних центрів «Електронмашу». Річ у тім, що продажем, передпродажною підготовкою, гарантійним і післягарантійним обслуговуванням апаратів «Ера» займалися в Україні близько 500 сервісних центрів. А виробник прагне нести відповідальність за свою марку і впровадив на договірній основі триступеневу вертикаль підпорядкування: міжрегіональний — обласний — місцевий центр. Адже траплялося, що сервісним обслуговуванням деякі горе-спеціалісти переймалися, приміром, на квартирі і без належного інструментарію.

Сервісники, зі свого боку, побоювалися, що договір між ними і вищестоящим центром змусить їх платити не за послуги, а абонентську плату. Адміністрація «Електронмашу» з розумінням поставилася до зауважень і пішла назустріч.

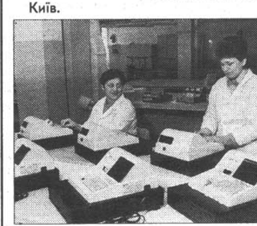
Генеральний директор Київського НВО «Електронмаш» Віктор Мова зауважив:

— На жаль, науковці об'єднання зосереджують свої зусилля не на удосконаленні і нових розробках, а на ходіннях до влади з аргументами на кшталт: Україні потрібен вітчизняний касовий апарат, а не, скажімо, корейські, італійські, грецькі недосконалі аналоги, які на батьківщині інофірм давно зняті з виробництва.

І ось підтвердження слів директора: поки учасники семінару поверталися зі столиці, на місцях на них уже чекав лист Головної державної податкової адміністрації з вимогою призупинити реєстрацію касових апаратів «Ера-101» 27-ї та 28-ї версій. І в той же час податкова адміністрація чомусь заплющила очі на аналогічні вади імпортних конкурентів. А невдовзі надійшов ще один лист з резолюцією про відміну попереднього. Знову довелося стукати вітчизняному виробнику у високі кабінети й доводити, що він не верблюд.

Воістину, протекціонізм піднесено до рангу державної політики.

Оксана ГАЛИЧ.
Київ.

Затверджена загальними зборами акціонерів (протокол № 21 від 10 липня 1997 року)

Інформація про випуск акцій третьої емісії акціонерного комерційного банку «Гарант»

А. Характеристика емітента

Акціонерний комерційний банк «Гарант» створений шляхом реорганізації Комерційного банку «ІКО», як товариство з обмеженою відповідальністю (зареєстрований Національним банком України 24 березня 1993 року, реєстраційний № 157) в акціонерний комерційний банк «Гарант» (зареєстрований Національним банком України 21 березня 1996 року).

Юридична адреса та місце знаходження: Україна, 325011, м. Херсон, вул. Комкова, 76-а.

Банк — установа, функціями якої є кредитування суб'єктів господарської діяльності та громадян за рахунок залучення коштів підприємств, установ, організацій, населення та інших кредитних ресурсів, а також касове та розрахункове обслуговування народного господарства, виконання інших банківських операцій, дозволених законодавством.

На момент прийняття рішення про випуск акцій третьої емісії статутний фонд становить 1 188 360 грн. і сплачений повністю.

Вищим органом управління банку є загальні збори акціонерів, що скликаються не менш як один раз на рік. У періоди між черговими зборами акціонерів управління банком здійснює виконавчий орган — правління банку. До складу керівних осіб входять:

Ігнатов О. В. — в. о. голови правління, освіта вища, кваліфікація — економіст, стаж роботи за фахом 16 років;

Скотаренко Л. М. — в. о. головного бухгалтера, освіта середня спеціальна, кваліфікація — бухгалтерський облік, стаж роботи за фахом 25 років.

Кількість службовців на 1 липня 1997 року становила 14 осіб.

Б. Опис ділової діяльності емітента

Головною метою діяльності банку є сприяння зміцненню економіки України, розвиток товарно-грошових та ринкових відносин, прискоренню науково-технічного прогресу та розвитку соціальної сфери.

Банк входить у єдину банківську систему України.

Банк має ліцензію Національного банку України на здійснення всіх основних банківських операцій, у тому числі: касове обслуговування клієнтів; ведення рахунків клієнтів (резидентів) та здійснення розрахунків за їх дорученням (у національній валюті України); надання кредитів банкам; надання кредитів юридичним особам; залучення депозитів юридичних осіб; відповідальне збереження цінностей клієнтів банку; фінансування капітальних вкладень за розпорядженням власників або розпорядників інвестованих коштів; купівля-продаж і зберігання державних цінних паперів, а також операції з ними; надання консультаційних послуг.

Постановою Правління Національного банку України № 153 від 17 травня 1997 року банку продовжено режим фінансового оздоровлення.

Баланс АКБ «Гарант»

	на 01.01.97 р. (грн.)	на 01.07.97 р. (грн.)
АКТИВ		
1. Каса	114	2 435
2. Кореспондентський рахунок в НБУ	1	166 563
3. Дебітори банку	331 260	370 400
4. Кредити, надані банком	205 725	109 024
5. Позики, надані іншим банкам	0	780 000
6. Кошти, вкладені в цінні папери	294 651	239 584
7. Основні кошти та майно	292 653	293 009
8. Інші активи	12 979	20 007
9. Відокремлені кошти за рахунок прибутку	1 216	108
УСЬОГО АКТИВ	***1 138 599***	***1 981 130***
ПАСИВ		
1. Статутний фонд	738 360	1 188 360
2. Резервний фонд	1 087	1 087
3. Інші фонди та кошти, прирівняні до них	292 215	301 231
4. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів у національній валюті	59 637	38 100
5. Депозити юридичних осіб у національній валюті	12 795	4 998
6. Вклади громадян у національній валюті	2 275	1 290
7. Кредитори	18 295	426 871
8. Інші пасиви	12 719	18 982
9. Прибуток	1 216	211
УСЬОГО ПАСИВ	***1 138 599***	***1 981 130***

Звіт про фінансовий стан АКБ «Гарант» згідно з ф. 2

За рахунком «Доходи банку»	126 679	105 953
За рахунком «Витрати банку»	45 646	42 655
За рахунком «Витрати на утримання підрозділів банку»	79 816	63 087
Балансовий прибуток	1 216	211
Прибуток, який залишається в розпорядженні банку до розподілу	1 197	103
Залишок коштів фондів, які виступають гарантіями зобов'язань банку на кінець звітного періоду	739 446	118 9447
Сформовано фондів накопичення (фонд виробничого і соціального розвитку банку)	21 434	—
Фактично використано	21 434	—
Сформовано фонду споживання	10	—
Фактично використано	10	—

—Дані балансів та звітів про фінансовий стан затверджені незалежною аудиторською фірмою «Пріоритет» (ліцензія АБ № 000285, м. Херсон, вул. Белінського, 15, офіс 25).

В. Дані про емісію цінних паперів

Рішення про випуск акцій третьої емісії акціонерного комерційного банку «Гарант» прийнято загальними зборами акціонерів банку 10 липня 1997 року (протокол № 21) відповідно до ст. 38 Закону України «Про господарські товариства».

Кошти залучаються з метою розширення обсягів банківських операцій та дотримання нормативів Національного банку України стосовно розміру статутного фонду комерційних банків. Фінансові ресурси, одержані внаслідок емісії акцій, будуть використані на фінансування економічних, науково-технічних і соціальних програм, сприяння становленню ринкової економіки України, розвиток фінансово-банківської системи.

Загальний обсяг емісії — 1 111 640 грн., при цьому здійснюється випуск 111 164 простих іменних акцій номінальною вартістю 10 грн. кожна, серії ГВ з номерами від 000001 до 111164.

Випуск акцій здійснюється у безпаперовій формі (у вигляді записів в електронній базі даних та виписки з рахунку депо).

Акції дають право брати участь в управлінні банком, отримувати відповідну частину прибутку і розподіл залишків майна банку у разі його ліквідації.

Усі акції банку є простими іменними і дають право голосу за принципом: одна акція — один голос.

Розмір сплачуваних дивідендів визначається загальними зборами акціонерів банку. Сплата дивідендів відбувається один раз на рік шляхом перерахування коштів на вказаний акціонером рахунок або через касу банку. Акції розповсюджуються серед юридичних осіб та громадян за відкритою передплатою, яка проводиться на території України з 1 по 15 вересня 1997 року. У разі, якщо передплата достроково досягне запланованого обсягу, збори акціонерів можуть її достроково припинити.

Передплата за акції проводиться у безготівковій і готівковій формах за курсовою вартістю акцій у грошових одиницях, що мають обіг на території України. На підтвердження внеску покупцеві видається виписка зі стану рахунку, завірена підписами керівних осіб та печаткою банку.

Випуск привілейованих акцій не передбачено.

Акціонери мають переважне право на придбання додатково випущених акцій.

Рух акцій фіксується у реєстрі акціонерів, що ведеться банком.

Власники акцій мають право продавати, передавати, заповідати, заставляти акції самостійно з обов'язковою реєстрацією зміни власника в книзі реєстрації.

При реорганізації банку всі зобов'язання щодо випущених акцій переходять до правонаступника.

Послугами торговців цінними паперами банк не користується і розповсюджує акції самостійно.

Курсова вартість акцій може змінюватися щоденно залежно від попиту, але має бути не нижче за їх номінальну вартість.

При перевищенні або недосягненні оголошеного рівня передплати її результати мають бути затверджені загальними зборами акціонерів.

Передплата, виплата дивідендів та здійснення операцій з акціями банку будуть виконуватися за адресою: м. Херсон, вул. Комкова, 76-а.

Г. Перелік і результати попередніх емісій.

Станом на 10 липня 1997 року банком проведено дві емісії простих іменних акцій. Відповідно до чинного законодавства вони пройшли реєстрацію у Міністерстві фінансів України або у Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку і у Національному банку України.

Першу емісію було зареєстровано Міністерством фінансів України 21 травня 1996 року (реєстраційний № 262/1/96) на суму 18 838 000 000 крб. (18 838 простих іменних акцій номіналом 1 000 000 крб. кожна). Згідно з Указом Президента № 762/96 «Про грошову реформу в Україні», всі акції першої емісії, емітовані банком, мають номінал 10 грн.

Друга емісія зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 9 липня 1997 року (реєстраційний № 600/1/97) на суму 999 980 грн. (99 998 простих іменних акцій номіналом 10 грн. кожна).

Таким чином, у даний час статутний фонд АКБ «Гарант» становить 1 188 360 грн. (118 836 простих іменних акцій номіналом 10 грн. кожна, у власності керівних працівників банку знаходиться 1 800 акцій).

Акції, що становлять статутний фонд, повністю сплачені. Передплата проводилася банком самостійно за адресою: м. Херсон, вул. Комкова, 76-а.

Д. Фактори ризику

При прийнятті рішення про придбання акцій третього випуску акціонерного комерційного банку «Гарант» покупець повинен брати до уваги такі фактори ризику:

— погіршення економічної ситуації в Україні;

— непослідовність урядових рішень щодо діяльності комерційних банків;

— можливі зміни в законодавстві України про оподаткування комерційних банків.

В. о. голови правління Банку
ІГНАТОВ О. В.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) возбудил дела о банкротстве:

№ 1244-5 от 15.08.96 г. МП «Шанс-2» (юридический адрес: Автономная Республика Крым, г. Симферополь, ул.60 лет Октября, 13/64, кв.35); р/с 3468993 АК АПБ «Украина», МФО 324214, код 22270757;

№ 1245-5 от 15.08.96 г. МП «ЭКОЭН» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Перевальная, 38); р/с 3468980 АК АПБ «Украина», МФО 324214, код 20680406;

№ 1326-1 от 03.09.96 г. МП «СВ-Фунна» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Крымская, 4, кв.2); р/счет 000468 АК АПБ «Украина», МФО 324214, код 22236507;

№1327-1 от 03.09.96 г. КООП «Вымпел» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Коммунальная, 29); р/с 461804 в Воинском отделении КД УСБ, МФО 384599, код 22231504;

№ 1793-5 от 17.10.96 г. МСП «Литератор» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Горького, 7); р/с 1609219 КРУ ПИБ, МФО 324430, код 19004259;

№ 1822-10 от 04.11.96 г. Академии управления Крыма (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Гоголя, 7); р/с 3468513 АПБ «Согласие», МФО 324300, код 20752222;

№ 1143-10 от 30.07.96 г. ООО «СТБ-АРТ» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Кирова, 52); р/с 1467953 КРД АППБ «Аваль», МФО 324021, код 20660827;

№ 2063-10 от 09.12.96 г. МЧП «Ликс» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Крымских партизан, 27, кв.45); р/с 164603 Сбербанка 8115, МФО 384232, код не присвоен;

№ 2055-2 от 08.11.96 г. фирмы «Берег» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. К. Цеткин, 32, кв.6); р/с 468323 в Симферопольском Акционерном банке «Акси-Банк», МФО 324764, код 22220992;

№ 2199-6 от 16.12.96 г. МЧП «Ритм» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Стрелковая, 90/4); р/с 468101 в Киевском отделении с/б № 39, МФО 384016;

№ 2201-6 от 16.12.96 г. фирмы «Экс-Ин-Сервис» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Дзюбанова, 13); р/с 468553 АКБ «Крым-банк», МФО 324645, код 16327878;

№ 643-3 от 04.03.97 г. МЧП «ВЭД» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Захарова, 9); р/с 468632 в Воинском отделении КД УСБ, МФО 384599, код 16329541;

№ 645-3 от 04.03.97 г. фирмы «Атон» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Гражданская, 15, кв.4); р/с 5468018 АКБ «Крымбанк», код 22262137;

№ 644-3 от 04.03.97г. ООО фирмы «Исток» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Залесская, 85, кв.8); р/с 1467846 в КРД АППБ «Аваль», МФО 324021, код 27034046;

№ 1226-3 от 15.04.97 г. предприятия «Крымагрокомплект» (юридический адрес: АРК, г. Симферополь, ул. Трубаченко, 24, кв.13); р/с 1467513 в КРД «Аваль», МФО 324021, код 22297294.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражным судом Донецкой области (340115, Донецк, бульв. Пушкина, 34) возбуждено дело № 11/1-125 о банкротстве Дружковского оптово-розничного плодоовощного комбината (343260, Дружковка Донецкой обл.; р/с 406903 в Дружковском отделении Госбанка).

Претензии кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Сумской области (244000, г. Суми, ул. Рыбалко, 2) по заявлению промышленно-финансового предприятия «Парус» г. Киева возбудил дело № 614-7/48 о признании банкротом совместного предприятия оптово-торговой базы г. Белополья (245210, г. Белополье, Сумской области, ул. Ленина, 64, код 01765532, расчетный счет 460750, МФО 337030 в АК АПБ «Украина» г. Белополья).

Претензии кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Оригінал Свідоцтва Міністерства юстиції України від 23 червня 1995 роу № 0172 про реєстрацію благодійного фонду «Асоціація митних брокерів України» вважати недійсним.

Анонс

У Тростянець, із піснею

Провінційний Тростянець, що в Сумській області, відомий у країні не лише дендропарком і чорним шоколадом, а й пісенним святом. Ось і цього року Асоціація діячів естрадного мистецтва України проводить тут з 19 по 23 серпня **третій Всеукраїнський конкурс виконавців пісень про українське село «Боромля-97»**. У конкурсі можуть взяти участь солісти і вокальні та вокально-інструментальні ансамблі. Причому без вікових обмежень.

Художня рада конкурсу, очолювана лауреатом Шевченківської премії, народним артистом України, академіком Анатолієм Авдієвським, назве переможців «Боромлі-97». Усі вони отримають дипломи лауреатів, цінні подарунки і призи. А також матимуть змогу взяти участь у YII Всеукраїнському сільському фестивалі мистецтв «Боромля-97».

Справді-бо, як співає Іво Бобул, відвіта душі криниця, і життя — як не було, якщо раз чи два на місяць не поїду у село. Втім, з піснею про село поїхати у Тростянець також непогано. Тож для бажаючих взяти участь у конкурсі чи виступити в ролі його спонсора нагадуємо: телефон Асоціації діячів естрадного мистецтва України — (044) 244-49-18, факс — (044) 216-58-14.

Роман ВАТРИЧ.

Пам'ять

Уроки Огієнка

З ініціативи Львівської та Винниківської міських рад під Львовом встановлено пам'ятний знак на місці, де колись була хата Івана Огієнка (митрополита Іларіона). Він приїхав у Галичину в тяжку годину, і Винники дали притулок сім'ї колишнього міністра освіти УНР. Оскільки свій шлях видатний учений завершив у Вінніпезі, його ім'я багато років замовчувалося. Настав час згадати і пропагувати його уроки. Нині цим займаються члени Всеукраїнського товариства Івана Огієнка.

Найважливіший із його уроків і заповітів — єдина Церква України, підготовка національно свідомих священиків...

У Винниках у день відкриття пам'ятного знака відбулася презентація першої книжки про видатного мислителя «Голгофа Івана Огієнка» Миколи Тимошика.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Репліка

«Голос України» продають з-під прилавка

—У вас є «Голос України»? — запитую недільного дня у привітної жінки.

—Хвилиночку, — відповідає продавець кіоску № 466, що на столичній вулиці Фрунзе, і дістає газету... з-під прилавка.

—А чому, власне, ви нею торгуєте як забороненим товаром?

—Та вона ж учорашня.

—Виходить, кілька десятків інших видань, що викладені на видному місці, — сьогоднішні?

—Ні, серед них є й позавчорашні, і минулого тижня.

—Отже, «Голос України» — дефіцит? Приємно усвідомлювати свою причетність до випуску товару, який мав підвищений попит. Так тримати, кіоскери!

Іван ІЛЛЯШ.

Бувальщина

Про користь оздоровчого бігу

Прогулюючись ужгородським парком, щовечора бачу студентов, що бігають його алеями. Змалку вони займалися тенісом, плаванням, а коли в нашому спорті відбулася перебудова й тренування стали надто дорогими, перейшли на безплатний вид спорту — біг. Хороша спортивна форма завжди знадобиться в житті. Хай би і в такий спосіб, про який я розповім. Зібравшись до Києва в гості, Маринка взяла з собою трохи американської валюти, бо вітчизняна на той момент у сімейному бюджеті саме закінчилася. Дивись, міняй обережно, сказала їй мати. Хлопець-міняйло був тертий калач і вирішив, що «кинути» таку тендітну особу, як Маринка, — неважко. В той час, коли він уважно «вивчав» 20-доларову купюру, його напарник вигукнув: «Міліція!», — і обидва кинулися навтьоки. Міняйло ще втицьнув до Маринчиної руки однодоларову купюру. Довго не думаючи, дівчина кинулася за ним. Після двадцятихвилинного марш-кидка вулицями Києва міняйло впав прямо на тротуар, бо не міг ні бігти, ні стояти, ні дихати. На допомогу Маринці прийшли перехожі, й міняйлові довелося повернути дівчині 20 доларів. А той долар вона залишила собі як компенсацію.

Надіслала Світлана БОГАЧОВА.

Ужгород.

Фестивалі

«Остання дружина Синьої Бороди» хоче відвідати «Артек»

КИЇВ живе в очікуванні захоплюючих вистав «Супермультшоу», які передуватимуть відкриттю IV міжнародного фестивалю анімаційних фільмів «КРОК». Учасниками цих вистав стануть артисти кіно, театру та естради, а гостями — діти-сироти, юні переселенці із зони чорнобильської катастрофи і, звісно ж, ті, кому пощастить придбати квиток.

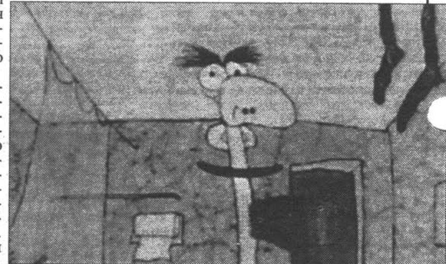
11 серпня у Міжнародному центрі культури та мистецтв столиці відбудеться офіційне відкриття вже традиційного кінофестивалю, який на теплоході «Маршал Кошовий» вирушить по Дніпру до міжнародного дитячого центру «Артек».

Протягом двох тижнів близько трьохсот учасників та гостей «КРОКу-97» переглянуть і обговорять фільми, обміняються досвідом роботи, зрештою, познайомляться одне з одним. По дорозі до «Артека» учасники фестивалю мають намір зробити зупинки у Дніпропетровську, Запоріжжі, Херсоні, Одесі, Севастополі, держадміністрації яких підтримали фестиваль. А 25 серпня в «Артеці» відбудеться урочисте закриття «КРОКу».

У фестивальній програмі — фільми аніматорів із Австралії, Великобританії, Німеччини, США, Швеції та інших країн. Україну представлено роботами відомих режисерів: Наталі Марченкової «Рукавичка», Валентини Костильової «Тополя», Олександра Бубнова «Остання дружина Синьої Бороди» (ця робота, до речі, одержала гран-прі на міжнародному кінофестивалі у Монреалі) та іншими. Як і в попередні роки, значне місце серед конкурсних робіт посідають комп'ютерні анімаційні фільми.

А всього на суд журі, до складу якого увійшли відомі режисери та художники, буде подано двісті робіт із 36 країн світу. Але основними поціновувачами «мультиків» стануть, звичайно, діти, які відпочивають в «Артеку».

Співзасновниками фестивалю стали Міністерство культури та мистецтв України, Спілка кінематографістів України, Держкомітет Російської Федерації з кінематографії, Конфедерація спілок кінематографістів та Спілка кінематографістів Росії.

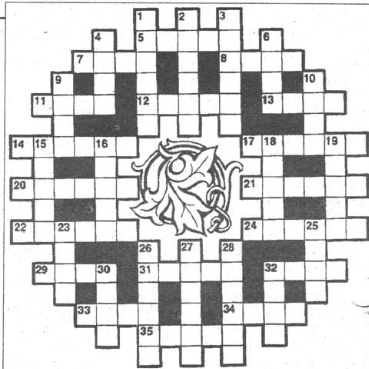

До опікунської ради фестивалю дали згоду увійти відомі діячі культури, бізнесмени, громадські діячі, зокрема італійський кінодраматург Темімо Гуерра, народна артистка України Ада Роговцева, дружина Президента України Людмила Кучма.

Денис ІВАНЕСКО.

На знімку: кадри з фільму О.БУБНОВА «Остання дружина Синьої Бороди».

КРОСВОРД

По горизонталі:

5. Український етнограф і фольклорист, автор розвідки про кобзаря Вересая. 7. Богиня злагоди, любові і достатку в міфах наших предків. 8. Священний бик у стародавніх єгиптян. ІІ. Спортивна споруда. 12. Храм кубічної форми в Мецці. 13. Легендарне місто в «Іліаді». 14. Багатостраждальне місто у Вірменії. 17. Опера Монюшка. 20. Найвищий бог давніх українців. 21. Наставник Телемаха, Одісейового сина. 22. Керівник нерегулярного, незалежного від влади, військового загону. 24. Площа в селі чи місті. 29. Видатний поет, замордований у радянських концтаборах. 31. Смичковий музичний інструмент. 32. Річка, згадувана у «Слові о полку Ігоревім». 33. Заборона на щось. 34. Фільм О. Довженка. 35. Юрист.

По вертикалі:

І. Автор знаменитої поеми «Лис Микита» 2. Естрадна співачка, заслужена артистка України. 3. Небесне тіло, що випромінює надзвичайну кількість енергії. 4. Одиниця кількості інформації у комп'ютері. 6. Видатний угорський композитор, який написав п'єси «Українська балада» і «Думка». 9. Порода коней. 10. Притока Дніпра. 15. Молодіжна організація. 16. Народні збори у Стародавній Греції. 18. Шахрайський вчинок. 19. Грошова одиниця Швеції. 23. Одне з наймогутніших племен наших пращурів. 25. Вірш Т. Шевченка. 26. Імператор, ім'ям якого названо один з місяців, українці не визнали цієї назви. 27. Одне з найдавніших свят українців. 28. Талановитий художник, який у голодомор, простe, малював щасливі обличчя. 30. Християнське свято. 32. Польовий табір.

Відповіді до кросворда, надрукованого 19 липня

По горизонталі:

1. Сковорода. 6. Нострадамус. 7. Любарт. 9. Ятаган. 12. Єлька. 14. Погань. 15. «Основа». 16. Ковчег. 18. Мегара. 19. Назор. 20. Вітовт. 22. Обойма. 24. Головоломка. 25. Україніст.

По вертикалі:

2. Каска. 3. Віритель. 4. Родзянко. 5. Думна. 7. Луспекаєв. 8. Благовіст. 10. Головатий. 11. Нікарагуа. 12. Єнсен. 13. Аскер. 17. Галтовка. 18. Моноплан. 21. Орлюк. 23. Осмос.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254024.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311143.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.